

OPONENTSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Mongolské pohádky (srovnávací studie)

Dalibor Kubiska

2008, str.40

Předkládaná práce se věnuje v první části teorii pohádky, velmi širokému literárnímu druhu, a ve druhé části pohádce mongolské, kterou se snaží klasifikovat podle zavedených pravidel.

Celá práce je velmi teoretická a snaží se o hloubkovou analýzu nejen dosavadních teorií na evropské půdě, ale i v celosvětovém měřítku. Myslím si, že se autor v úvodu poněkud sám příliš kriticky hodnotí, což čtenáři ztěžuje možnost utvořit si svůj nezávislý názor.

Autor dochází k závěru, že větší polovinu mongolských pohádkových syžetů L. Lörincz v Ath katalogu nenašel, stejně tak se jednalo i o syžety pohádek japonských a čínských.. Dalibor Kubiska se detailně zamýšlí nad způsobem práce Lörincze, kriticky ji hodnotí, protože kromě práce na základě výběru starších výborů mongolského folklóru objevil několik významných prací, které folklorista nepochopitelně vynechal.

V kapitole o zvláštích mongolské pohádky velmi pěkně definuje její specifikum a vysvětluje ji trefně v souvislosti s mongolskou kočovnou kulturou. Autor se odvážně zabývá i snahou V. Vladimircova popsat vlivy a originalitu v mongolském folklóru následovně: „*Můžeme například o pohádce, která v určité kultuře natrvalo zdomácněla a přebrala i řadu rysů národního prostředí, mluvit jako o cizí? I to lze, avšak některé pohádkové látky jsou natolik univerzální, že otázka jejich původu jde stranou vedle mnohem podstatnějšího určení toho, jak se do její konkrétní podoby promítly zvláštnosti místní tradice. Kupříkladu většina kultur má svého badarčina – hrdinu filutu, který pomocí svého důvtipu trestá všechny nadutce a hlupáky. Většina dobrodružství Nasredina, Enšpígla, bratra Palečka i dalších jsou si velmi podobná, přesto však mají svůj zvláštní ráz a specifika.*“ (str.32)

Podobně fundovanými a o hluboké znalosti opřenými názory je celá práce prochnutá. Setkáváme se s velmi detailním rozbohem mongolské pohádky, s historií bádání o ní, s naprosto vyčerpávající literaturou o ní, a dokonce s úvahou o jejím cenzurování.

Autor jak v první, obecně teoretické části, kde charakterizoval všechna dosavadní zkoumání pohádky, tak v části druhé, o mongolské pohádce, prokázal velmi profesionální přístup, široký záběr v tematice a velmi hlubokou znalost literatury jak primární, tak sekundární. Velmi pozitivně také hodnotím v práci velké množství vlastních názorů a stanovisek autora (viz poznámka 39).

Celkově práci hodnotím výborně, byla vypracována pečlivě jak po stránce vědecké kritičnosti, tak literární, tudíž její přečtení bylo opravdu obohacující.

V Praze dne 20.9.2008

PhDr. Alena Oberfalzerová, Ph.D.